

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 25/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 775

“NIỆM PHẬT QUAN TRỌNG NHẤT LÀ TRONG TÂM CÓ PHẬT”

Trong tâm có Phật có nghĩa là Phật tâm, dùng tâm Phật để niệm Phật. Có rất nhiều người “*hữu khẩu vô tâm*”, có miệng nhưng không có tâm. Nhiều người gặp phải tình trạng này. Chữ “*niệm*” 念 ở trên là bộ “*kim*”, ở dưới là bộ “*tâm*”. “*Kim*” là hiện tại. Ngay lúc hiện tại đó trong tâm có nghĩ đến Phật thì mới gọi là niệm Phật.

Hòa Thượng nói: “*Niệm Phật quan trọng nhất là trong tâm có Phật*”. **Tâm khởi, miệng niệm, tai lắng nghe tiếng của tâm mình niệm Phật. Đó mới là niệm Phật.** Đa phần chúng ta chỉ niệm Phật như quán tính, như lúc chúng ta thả viên bi lăn trên mặt phẳng. Niệm Phật như vậy thì giống như người xưa nói: “*Đau mỏm, rát họng chỉ uống công*”.

Trong những bài trước, Hòa Thượng đã nhắc chúng ta: “*Bạn dùng tâm gì để niệm Phật?*”. Hòa Thượng thắc mắc một điều, Ngài hỏi Lão sư Lý: “*Thưa Thầy, vì sao có người niệm Phật vẫn đọa địa ngục?*”. Lão sư Lý trả lời: “*Vấn đề này rất quan trọng. Tôi sẽ không trả lời riêng một mình ông, ngày mai tôi sẽ trả lời trong pháp hội*”. Quan trọng là chúng ta dùng tâm gì để niệm Phật? Chúng ta có dùng tâm Chân Thành, tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Chánh Giác, tâm Từ Bi để niệm Phật không? Niệm Phật mà tâm vẫn tự tư ích kỷ, vẫn tham sân si mạn thì không thể tương ưng được với Phật. Trước đây bản thân tôi cũng không hề hiểu rõ chỗ này. Tôi cứ nghĩ rằng niệm Phật là tốt, niệm nhiều là tốt mà không biết rằng điều quan trọng là dùng tâm gì để niệm Phật, cho nên niệm Phật lâu ngày mà tâm vẫn phiền não, tâm vẫn không an.

Hòa Thượng nói: “*Quan trọng là dùng tâm gì để niệm Phật? Niệm Phật quan trọng nhất là trong tâm phải có Phật, trong miệng không niệm cũng không hề gì. Phương pháp niệm Phật rất nhiều. Chúng ta chuyên tâm đọc lời giáo huấn của Phật cũng là niệm Phật. Chúng ta đọc Kinh và hồi tưởng đến những cảnh giới trong Kinh cũng là niệm Phật. Nếu chúng ta không nghĩ đến cảnh giới trong Kinh mà nghĩ đến phiền não, tự tư tự lợi, nghĩ nhiều đến những việc làm mình động tâm thì đó là chúng ta niệm chúng sinh rồi. Chúng ta niệm “A Di Đà Phật” là trì danh niệm Phật*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đọc “Kinh A Di Đà”, “Kinh Quán Vô Lượng Thọ” cũng là niệm Phật bởi vì ở trên Kinh nói ra thấy đều là cảnh giới của Thế giới Tây Phương Cực Lạc, đều là A Di Đà Phật. Bạn đọc “Tịnh Độ Ba Kinh”, đọc “Tịnh Độ Năm Kinh” hay đọc “Vãng Sinh luận” cũng đều là niệm Phật*”.

Nhiều người cho rằng chúng ta đang học như thế này là đang xen tạp. Giờ này họ không học mà đi thời khóa niệm Phật, không cần nghe giảng. Nếu niệm Phật mà không hiểu rõ, không thông tình đạt lý thì **“đau ốm, rất hòng chỉ uống công”**. Có người hỏi tôi: **“Thưa Thầy, con nghe pháp Hòa Thượng thì chỉ nên nghe “Kinh Vô Lượng Thọ” hay là có thể nghe Kinh khác?”**. Tôi trả lời: **“Chúng ta nghe pháp Hòa Thượng thì nghe Ngài giảng bộ Kinh nào cũng được vì cho dù giảng bộ Kinh nào Ngài cũng lấy “Kinh Vô Lượng Thọ” để chú giải, đưa mọi người trở về Tịnh Độ, khuyên mọi người niệm Phật”**. Khi giảng **“Kinh Bát Nhã Ba La Mật”**, Hòa Thượng vẫn lấy **“Kinh Vô Lượng Thọ”** để chú giải, khuyên người ta niệm Phật. Khi giảng **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chi”**, Hòa Thượng vẫn lấy **“Kinh Vô Lượng Thọ”** để chú giải, khuyên người ta niệm Phật. Hòa Thượng giảng Kinh gì ta nghe Kinh đó đều không hề bị xen tạp dao động vì khi giảng tất cả các Kinh, Ngài đều dẫn chúng ta về với Tịnh Độ. Nếu chúng ta đang nghe Hòa Thượng giảng mà lại đi nghe người khác giảng thì tư tưởng chúng ta sẽ không đồng nhất, khiến cho tâm mình bị dao động. Đó chính là xen tạp.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Tại sao Ngài lại giảng “Kinh Kim Cang”?”**. Hòa Thượng nói: **“Tôi thấy đồng tu ngày nay niệm Phật rất nhiều nhưng tâm chấp trước cũng rất nặng, dính mắc quá nhiều cho nên tôi giảng “Kinh Kim Cang” để giúp họ phá chấp. Phật dạy: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Tất cả pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh”. Tôi đã thông tư tưởng cho họ. Họ không thích “Kinh Vô Lượng Thọ”, họ thích nghe giảng “Kinh Kim Cang” nên tôi giảng “Kinh Kim Cang” nhưng tôi dùng “Kinh Vô Lượng Thọ” để chú giải cho họ hiểu”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đọc “Tịnh Độ Ngũ Kinh” cũng là đang niệm Phật vì cảnh giới của Ngũ Kinh đều dẫn hành giả niệm Phật hiểu được cách dụng công, dụng tâm cho đúng. Nếu bạn đọc các Kinh khác thì bạn xen tạp rồi bởi vì các Kinh khác không nói đến A Di Đà Phật, không nói đến cảnh giới Tây Phương Cực Lạc. Các vị phải hiểu rõ điều này!”**.

Có người nói: **“Đệ Tử Quy không phải là pháp tu. Chúng ta có nên học “Đệ Tử Quy” không? Học “Đệ Tử Quy” có phải là xen tạp không?”**. **“Đệ Tử Quy” không phải là pháp tu nhưng “Đệ Tử Quy” dạy chúng ta chuẩn mực làm người cho nên chúng ta cần phải học.**

Nhiều người niệm Phật nhưng khiến mọi người xung quanh phiền não vì họ không biết cách ứng xử chuẩn mực làm người. Có những người chấp trước, tự cho mình là biết. Họ nói: **“Ngoài câu A Di Đà Phật là xen tạp”**. Đúng vậy! Trong tâm của mình, trong pháp tu của mình thì ngoài câu A Di Đà Phật là xen tạp. Nhưng chúng ta hành thiện thì phải lấy **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** để soi rọi xem mình làm có đúng không, chúng ta phải lấy **“Liễu Phàm Tứ Huấn”** để học cách cải tạo vận mệnh. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nên đọc “Liễu Phàm Tứ Huấn” 300 lần, nên thực tiễn “Đệ Tử Quy” để học chuẩn mực làm người”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm Phật mệt rồi thì thay đổi cách để điều tiết sinh lý của mình, đừng để cơ thể quá mệt mỏi. Nếu cơ thể mệt mỏi thì chúng ta sẽ sinh lười nhác. Chúng ta đi đọc Kinh, đó cũng là niệm**

Phật. Chúng ta vận dụng phương pháp này sao cho phù hợp với cơ địa của mình để niệm Phật pháp hỉ sung mãn". Hòa Thượng dạy chúng ta từng lời rất rõ ràng.

Pháp môn niệm Phật rất phù hợp với đời sống bận rộn của người hiện đại, không cản trở những sinh hoạt, làm việc làm của chúng ta. Pháp môn niệm Phật phù hợp với tất cả mọi căn tánh Thượng căn, Trung căn, Hạ căn. Hòa Thượng nói: **"Pháp môn niệm Phật rất thuận tiện, dễ dàng thành tựu. Chúng ta tu Pháp môn niệm Phật, chỉ cần một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, không cần đoạn phiền não, chỉ cần phục phiền não cũng có thể thành công. Các vị nghĩ xem trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, còn có pháp nào thuận tiện, dễ dàng hơn pháp này?"**

Có người hiểu nhầm cho rằng chúng ta không cần quan tâm đến phiền não, cứ để phiền não tùy tiện sinh khởi. Chúng ta không được hiểu nhầm mà phải hiểu cho rõ chỗ này: **Phiền não tuy chưa đoạn nhưng chúng ta hàng phục phiền não, khắc chế phiền não, làm cho phiền não không còn khởi tác dụng, không để cho phiền não tùy tiện sinh khởi nữa thì niệm Phật mới có hữu dụng. Pháp môn khác thì phải đoạn hẳn phiền não mới thành công. Pháp môn niệm Phật không cần đoạn phiền não, chỉ cần phục phiền não cũng có thể thành công.**

Trong 24 giờ trong một ngày, ta chỉ cần nhớ Phật liên khởi tâm niệm Phật. Nếu chúng ta niệm Phật liên tục, nếu thời gian nhớ Phật niệm Phật nhiều hơn thì gọi là **"niệm Phật thành khởi"**. Hiện nay, chúng ta niệm Phật rất rời rạc. Chúng ta niệm Phật phải kết thành những mảng to, mảng dày thì niệm Phật mới thành công bởi vì khi những mảng niệm Phật to, dày thì chúng ta bớt được nhiều vọng niệm.

Hòa Thượng nói: **"Trong 24 giờ rất dễ khởi câu niệm Phật bởi vì trong lúc đi, đứng, nằm, ngồi, bạn đều có thể niệm Phật. Bạn một mặt làm việc, một mặt niệm Phật không hề chướng ngại. Nếu bạn làm việc trí óc cần tư duy suy nghĩ thì chúng ta dừng niệm Phật. Sau khi kết thúc công việc, bạn tiếp tục niệm Phật, lập tức để khởi câu Phật hiệu. Vậy thì công phu không gián đoạn. Bất cứ ai cũng có thể áp dụng phương pháp niệm Phật này. Chân thật làm đến công phu thuần thực, dù cần dùng đến trí não để tư duy và suy nghĩ thì Phật hiệu vẫn không gián đoạn. Công phu chân thật thuần thực rồi thì mọi việc không chướng ngại. Đây là trình độ cao đẳng. Trình độ hiện tại của chúng ta hiện nay chưa đạt đến trình độ này vì chúng ta chưa niệm Phật thành khởi"**.

Hòa Thượng nhắc đến 5 đức tánh: CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỪ BI. Chúng ta hãy bám chặt vào chữ **"Chân Chân"**, không gian dối, không buông lung. Ta chân thành niệm Phật. Trong đời nhân xử thế tiếp vật, làm bất cứ việc gì mà không chân thật, chỉ làm qua loa, sơ sài thì không thể niệm Phật chân thành. Chân thành là tự tánh. Chúng ta đừng tự gạt mình, cho rằng mình làm mọi việc qua loa mà có thể chân thành niệm Phật. **Trong đời nhân xử thế tiếp vật, chúng ta phải là một mảng chân thành, khởi tâm động niệm phải là một mảng chân thành thì mới được. Nếu chúng ta đời nhân xử thế tiếp vật không chân thành, khởi tâm động niệm không chân thành thì câu niệm Phật chỉ là giả.**

Hôm qua tôi bận nhiều việc. Sau khi tham dự Gala trực tuyến “*Thực tiễn văn hóa truyền thống vào ngày Tết cổ truyền dân tộc*”, lúc đó là 10h tối, tôi chợt nhớ ra là tôi quên chưa cúng chúng sanh. Tôi liền đi chuẩn bị đồ cúng và nghiêm túc thực hiện nghi thức cúng chúng sanh. Tôi không làm qua loa. Tôi thắp nhang, niệm Phật, đọc biến thực biến thủy đầy đủ theo nghi thức. Dù có việc gấp vội nhưng tôi cũng phải quay lại sửa đôi dép cho ngay ngắn rồi mới đi tiếp. Đó là cách tôi tự mình học và làm từ những việc nhỏ nhất. Nếu chúng ta không rèn luyện từ những việc nhỏ nhất, trong đời sống chúng ta luôn qua loa thì câu niệm Phật của chúng ta cũng sẽ qua loa.

Cả đời Hòa Thượng Tịnh Không, tâm của Ngài là một mảng chân thành. Cả đời Hòa Thượng Hải Hiền, tâm của Ngài là một mảng chân thành. Có người nói với Hòa Thượng Hải Hiền: “*Thưa Hòa Thượng, trước khi Ngài ra đi, mong Ngài nói cho chúng con biết để chúng con hộ niệm cho Ngài*”. Hòa Thượng nói: “***Người ta niệm Phật cho mình không chắc, phải chính mình niệm!***”.

Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn. Phật tâm là tâm Phật, tâm nghĩ đến chúng sanh, làm tất cả mọi việc đều vì lợi ích cho chúng sanh. Có những người phát nguyện gánh tội cho chúng sanh, chịu khổ thay chúng sanh nhưng họ không làm gì cả. Họ nghe người ta nói dối, họ cũng nói dối theo. Đó là phát nguyện giả. Muốn thay chúng sanh chịu khổ thì chúng ta phải làm những việc cần làm, làm từ việc nhỏ đến việc lớn. Hòa Thượng đã làm tất cả mọi việc, từ việc nhỏ đến việc lớn, cuối cùng thành tựu.

Phật A Di Đà nói với Thầy của mình: “***Con muốn kiến tạo Thế giới Tây Phương Cực Lạc - một Thánh địa để chúng sinh mười phương về đó tu tập***”. Ngài đã trải qua vô lượng kiếp tu hành để thành tựu lời phát nguyện của mình. Chúng ta phải lăn xả vào để làm biểu pháp cho chúng sanh. Tất cả mọi khởi tâm động niệm đều phải vì chúng sanh, thậm chí chúng ta vì chúng sanh mà vãng sanh.

Hòa Thượng cả một đời bôn ba pháp nơi, không ngừng thúc đẩy, nhắc nhở chúng sanh. Người muốn khuyến thiện thì Ngài dạy họ khuyến thiện, người muốn tích công bồi đức thì Ngài dạy họ tích công bồi đức, người muốn học chuẩn mực làm người thì Ngài dạy họ chuẩn mực làm người. Khi làm tất cả những việc làm đó, tâm chí nguyện cầu vãng sanh của Ngài không hề bị mai một, Ngài luôn một lòng một dạ hướng đến Phật, tâm không hề thay đổi.

Chúng ta tu Tịnh Độ mà lại học theo những vị Tổ Sư của những pháp môn khác là sai. Chúng ta tu Tịnh Độ thì phải hướng đến những vị Tổ Sư Tịnh Độ để học và làm theo, gần chúng ta nhất là Hòa Thượng. Cả đời Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp, chúng ta không cần phải tìm tòi nghĩ ra cách này cách nọ. Cuộc đời chúng ta không có nhiều thời gian để lãng phí vào những việc như vậy.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Niệm Phật quan trọng là trong tâm phải có Phật, dùng tâm Phật để niệm Phật thì mới tương ứng được với Phật. Tâm Phật là tâm nghĩ đến chúng sanh***”. Chúng ta tận trách nhiệm, tận bổn phận, tận nghĩa vụ mà phục vụ chúng sanh. Nhiều người chỉ “*tận cái miệng*” cho nên đã làm ra nhiều việc sai trái, sau đó không những bỏ pháp môn Tịnh Độ mà còn luôn cả tu hành. Họ chỉ nói mà

không thật làm, cuối cùng không có kết quả. Họ bị phiền não bủa vây, tâm luôn ở trong trạng thái bất an, trôi theo tập khí, trôi theo dòng đời.

Hòa Thượng: “*Sở dĩ tôi có chút thành tựu vì tôi nghe lời và thật làm*”. Cả đời Hòa Thượng là nghe lời và thật làm. Vậy thì chúng ta cứ nghe lời và thật làm.

Tối hôm qua chúng ta tổ chức Gala trực tuyến rất cảm động nói về phong tục tập quán của ngày Tết cổ truyền. Mọi người thực hành hiếu đạo, thực tiễn Tết tri ân, có thể làm ra biểu pháp. Chúng ta nghe xong buổi Gala, giữ tâm thanh tịnh mà niệm Phật thì không có gì là xen tạp. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không thể chỉ chuyên dạy chúng sanh niệm Phật. Phật còn không đủ năng lực khuyên bảo tất cả thế gian này niệm Phật thì chúng ta đừng ngông cuồng nghĩ rằng mình làm được. Thích Ca Mâu Ni Phật phải tùy duyên, tùy căn tánh của chúng sanh mà dạy họ. Người thích tu phước báu thì Phật dạy họ tu phước báu. Người thích tái sinh làm người thì Phật dạy họ cách để tái sinh làm người. Người muốn một đời này chứng ngộ, minh tâm kiến tánh thì Phật dạy họ minh tâm kiến tánh nhưng phải xem căn tánh của họ có đủ hay không, nếu không thì dạy họ cũng chỉ là thừa.

Thế gian này mấy người chuyên tâm niệm Phật cầu sanh Cực Lạc? Chúng ta dạy họ chuẩn mực làm người, dạy họ làm một người con hiếu. Chúng ta làm ra biểu pháp là người con hiếu để họ làm theo. Họ dừng ở nơi đó, còn chúng ta vẫn niệm Phật cầu sanh Cực Lạc. Như vậy không có gì là chướng ngại, xen tạp. Đó chính là dùng tâm Phật để niệm Phật. Nếu dùng tâm phân biệt chấp trước để niệm Phật thì vĩnh viễn không thể tương ưng được với Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!